

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران، گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

عنوان مقاله:

نقش نور در آرامش بخشی فضاهای داخلی

حمیدرضا عامری سیاهویی^۱، فاطمه احمدی سرخونی^۲، محبوبه عادلای مقدم^{۳*}

- ۱- حمیدرضا عامری سیاهویی، هیئت علمی (دانشیار) گروه معماری و شهرسازی دانشگاه پیام نور مرکز بندرعباس
- ۲- فاطمه احمدی سرخونی، کارشناس ارشد معماری- مدرس گروه معماری و شهرسازی دانشگاه پیام نور مرکز بندرعباس
- ۳- محبوبه عادلای مقدم، دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور مرکز بندرعباس، نویسنده مسئول (mahboobehadeli@yahoo.com)

چکیده

نور که عاملی فعال در معرفی فضا است؛ تنها ضرورت فیزیکی نیست بلکه ارزش روانشناختی آن در محیط زندگی به گونه ای است که قادر است از لحاظ بصری به فضا وسعت ببخشد و انواع متفاوتی از محیط های پیرامونی را خلق کند و این معماری است که در عصر ها و دوران ها جستجو کرده تا نور را با تمام خاصیت حیات بخشش به دقت در دام خود اسیر کند و با کمک آن مناسبات جدیدی برای اشیاء و تعریف جدیدی برای زندگی به وجود آورد. به عبارت دیگر هنر معماری تصفیه و تمرکز نور در فضای زندگی آدمی است. با کمک نور می توان گونه ای از معماری را طراحی و سازماندهی کرد که بتواند امکان تجربه میزانی از تاثیرپذیری از یک فضا به منظور نیل به یک آرامش نسبی ذهنی را فراهم آورد. [۱]

در فضاهای داخلی نور می تواند به صورت کنترل شده وارد شده تا محیط را زیباتر، پرآرامش تر، متنوع تر و قابل استفاده تر نماید و آرامش و آسایش روانی را در کنار زیبایی به همراه داشته باشد. در استفاده از نورهای مصنوعی موضوع رنگ نور در احساس فضا حائز اهمیت است. احساس راحتی و دلپذیری فضا با تغییرات ملایم و مناسبی حاصل می گردد و یک نواختی و محرک های بیش از حد نور، می تواند ایجاد ناراحتی نماید. در این پژوهش از روش تحقیق توصیفی استفاده شده که در آن به توصیف شرایط یا پدیده های مورد بررسی می پردازد و آنچه را که هست توصیف و تفسیر می کند و تمرکز آن در درجه اول به زمان حال است، هر چند غالباً رویدادها و آثار گذشته را نیز که به شرایط موجود مربوط می شوند، مورد بررسی قرار می دهد.

واژه های کلیدی: نور، آرامش، معماری، فضای زندگی، طراحی داخلی

۱- مقدمه

نور این سرچشمه ی وجود همه ی هستی ؛ به اجسام استقلال و خود مختاری می بخشد و همزمان وابستگی های آنها را محدود می کند. این نور به اشیاء اطراف خود آنقدر ترفیع می دهد که آن شیء کاملاً از سایر اشیاء تمیز داده می شود. با نور می توان خوانایی فضا را افزایش داد و فضاهای اصلی و فرعی را با نور های مختلف از هم تفکیک کرد.